

PRECS I PREGUNTES

Any de temptacions

Si algú té un paper complicat durant l'any que ara comença és Artur Mas i la federació que lidera. Per primera vegada, el que encara és el nacionalisme majoritari a Catalunya es troba, simultàniament, a l'oposició, tant a Barcelona com a Madrid i –com sol passar en aquestes circumstàncies– CiU té molt poc a guanyar i massa a perdre.

A més, aquest 2005 és l'any en què, necessàriament, hi ha d'haver un desenllaç en aquesta segona transició territorial que ha d'optar o bé per assegurar definitivament la filosofia i l'essència del "cafè per a tothom", o bé per arribar a alguna mena de bilateralitat en les relacions polítiques i institucionals entre Espanya i el que Espanya sol entendre com a binomi Catalunya/Euskadi. I és aquí on CiU haurà de marcar territori d'una manera a la qual els hereus de Jordi Pujol no estan gens acostumats. Artur Mas i Duran i Lleida es veuran obligats a jugar, obertament, a favor o en contra del pla Ibarretxe i hauran de decidir quins són els mínims acceptables per donar suport a una reforma de l'Estatut de Catalunya de la qual, paradoxalment, no treuria cap rendiment polític el nacionalisme català, sinó el PSC gairebé exclusivament.

Però el pitjor perill per a CiU seran les pressions que rebrà tant des del PSOE com des del PP perquè els faci costat en les qüestions essencials a canvi gairebé del que vulguin... Hi haurà ministeris per a Unió, conselleries per a Convergència, tracte favorable als mitjans de comunicació d'un i altre cantó, favors de tota mena des d'empreses molt importants... Tot serà poc per i per a l'Espanya que s'imaginien des d'Espanya. I en aquells moments es veurà si el pal de pallar tenia, o no, la fusta corcada.

Salvador Cot

La crònica

Relacions ruïnoses i relacions rendibles

Divendres, 30 de desembre

'El Mundo' i el nivell de la premsa. La secció onzena de l'Audiència Provincial de Barcelona ha ratificat una condemna contra el rotatiu menjasobiranistes *El Mundo*. El jutjat núm. 53 de Barcelona ja havia condemnat el rotatiu de Pedro Jota per haver publicat informacions "falses i inexactes" sobre la detenció de tres independentistes el setembre del 2002 a Sants i Sant Andreu. El diari, en un afany desmesurat d'ajudar els seus lectors a interpretar el món, va relacionar els detinguts amb ETA. Una coincidència casual amb les fonts policials –col·lectiu d'un alt nivell creatiu literari–, tot i que sobre els detinguts mai no hi va haver acusació de "pertinença o col·laboració" amb cap organització armada. Amb la sentència, el rotatiu espanyol, garant de llibertats i emblema de demòcrates, està obligat, en concret el seu director, Pedro J. Ramírez, a publicar una rectificació feta pels joves detinguts de la mateixa extensió que la notícia publicada objecte de litigi, que duia per títol "El apoyo de independentistas catalanes a ETA".

Anteriorment, el rotatiu del comte de Godó, *La Vanguardia*, també va haver de rectificar la informació al seu torn, a instàncies judicials. *El País*, que va fer el mateix paper que *El Mundo*, també va ser condemnat en idèntics termes en primera instància a l'Audiència Provincial. Però el diari del progressisme en estat pur encara no ha fet la rectificació que li exigeix la justícia espanyola. Visca l'ètica professional i el codi deontològic.

Dilluns, 3 de gener

Pobre 2004. El sector sabater, com altres de tipus manufacturer als Països Catalans, pateix una crisi galopant. Antonio Galiana, que és president de l'Associació d'Industrials del Calcer d'Elx, avisa que el 2004, com els dos anteriors, no ha estat un bon any per als productors del Vinalopó. De fet, assegura que ha estat "el pitjor dels últims quaranta anys". Les da-

des oficials no es coneixeran fins a les acaballes de gener, però la caiguda de les vendes d'un 30% és gairebé segura. Galiana, això sí, va marcar distàncies amb els lamentables episodis que fa tres mesos es van viure a un polígon industrial il·licità: "El problema és més l'escassetat de vendes que no la competència xinesa."

Dimarts, 4 de gener

Balears i el pla Ibarretxe. Els únics partits amb representació parlamentària a Balears que han donat suport al pla Ibarretxe són el PSM i Els Verds. En sentit contrari, el PP s'hi oposa frontalment i el Govern balear, a través de la vicepresidenta Rosa Estaràs, ha manifestat oficialment el desig que es recorri "immediatament" contra l'esmentat pla davant el Tribunal Constitucional. Un aperitiu de les grans diferències entre l'autogovern en general i el balear en particular que es veuran sobretot quan es comenci a discutir la reforma estatutària illenca al Parlament.

Canal 9: nous rectors, vells problemes.

Els canvis introduïts pel president Francesc Camps a Ràdio Televisió Valenciana, tant d'alts càrrecs com de programació, no eliminen els vicis de sempre. La producció externa (68% del total) és cinc vegades superior a l'ens autonòmic valencià que a la seua "germana", la TeleMadrid d'Esperanza Aguirre. A més, s'infringeix la llei de creació de RTVV, que apostava per l'ús del valencià: actualment, només el 41% de la programació és en aquesta llengua, sense comptar que hi ha programes amb títol en valencià però continguts gairebé íntegres en castellà. I a tot això cal sumar el fantasma del deute, cada dia més monstruós. Unes xifres que conduïren a una privatització de moment aturada però que en qualsevol moment podria ressuscitar.

Dimecres, 5 de gener

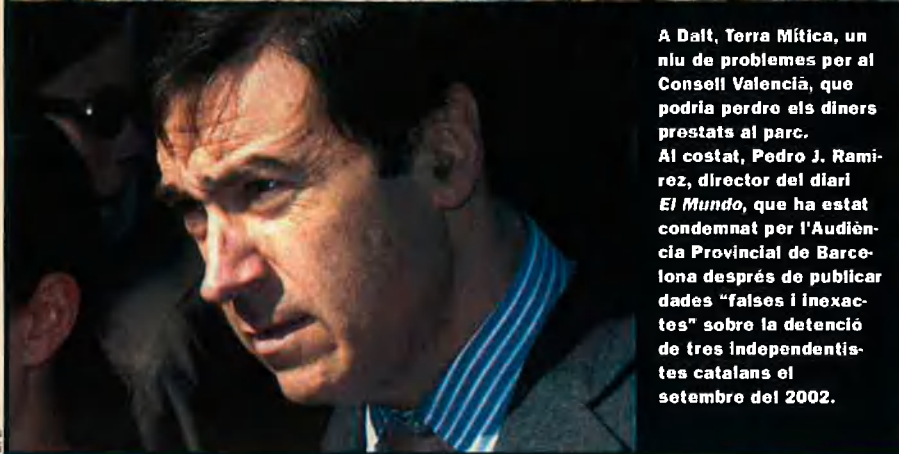
Descomptes aeris que no arriben. El passat agost Zapatero participà en un ac-

El País Valencià no és un país normal

No, no ho és. Els que patirem la primera "batalla de València" n'estem farts; però, sobretot, molt enfadats, amb aquesta dreta grossera, autoritària i deshonest a que ens governa i amb un partit socialista que sempre, a colp d'enquesta, ha fet massa concessions respecte a la nostra llengua. Al mateix temps que tenim un nivell d'endeutament entorn de l'11% del PIB, les dades de desocupació creixen sense parar, ha fracassat el que el PP considerava els seus "projectes emblemàtics", la indústria tradicional s'arruïna i els serveis públics s'afonen, el govern del Sr. Camps només genera victimisme i aïllament per al País Valencià i conrea els enfrontaments socials i interterritorials. Al crit d'"aigua per a tots" i "el valencià no és català" s'intenta amagar la crisi interna del PP i el debat de les altres qüestions realment serioses que patim. El pitjor és que ho aconsegueixen, amb la col·laboració inestimable dels mitjans de comunicació públics i privats proclius al PP. De fet, no sembla que s'haja generat molta contestació davant de l'actitud intolerable del conseller d'Educació a l'AVL, ni que a la gent li importe gaire la reforma de l'Estatut; però els/les de sempre tornem a ser objecte d'insults i amenaces. El dia 24 de desembre caminava pel carrer, cap a les 7.45 h del matí, un home que passava pel meu costat em cridà: "Catalanista, gentola, fora d'aquí." Ja hi ha pintades en determinades llibreries i en algunes seus d'organitzacions polítiques i sindicals. D'aquest clima de crispació sols hi ha un responsable directe: el PP i els seus sequaços, que continuen fent de la llengua i les nostres senyes d'identitat una arma electoral, encara que això en comporte la desaparició.

Glòria Marcos

A Dalt, Terra Mítica, un niu de problemes per al Consell Valencià, que podria perdre els diners prestats al parc. Al costat, Pedro J. Ramírez, director del diari *El Mundo*, que ha estat condemnat per l'Audiència Provincial de Barcelona després de publicar dades "falses i inexactes" sobre la detenció de tres independentistes catalans el setembre del 2002.

te polític a Menorca, com a cloenda pública de les seves vacances a l'illa, durant el qual anuncià "immediatament" generosos descomptes aeris per als residents illencs, que ara són del 33%. És una de les tradicionals reivindicacions balears davant Madrid: que siguin del 50%. Llavors, però, se n'oblidà. Les crítiques generalitzades feren que el PSOE balear insistís al Govern estatal. Conseqüentment, s'anuncià que començaria l'any amb el descompte del 38% i que augmentaria fins al 50%. Però el fet és que ha començat l'any i encara s'espera, el descompte. Els Reis han dut més carbó marca ZP: l'executiu diu ara que el 38% "pot torbar-se" un nombre de mesos indeterminat. Del 50%, ni se'n parla.

Tota la setmana

Guanys i pèrdues de Terra Mítica. El pou sense fons en què s'ha convertit el parc temàtic de Benidorm ideat per

Eduardo Zaplana i que es troba en situació de suspensió de pagaments dona notícies dia sí, dia també.

Juan Francisco García, advocat madrileny de quaranta-set anys que va ser cap de gabinet de Zaplana, rep el fruit que un dia va sembrar. Durant el seu pas per la Generalitat Valenciana, García va aconseguir que Terra Mítica patrocinara l'Estudiantes, el famós equip de bàsquet de Madrid. Ara, lluny de l'administració, l'han nomenat president del club.

Joaquín Barceló, responsable de les relacions institucionals del parc, ha estat acomiadat d'aquest càrrec, al qual va accedir el 2001. L'amistat amb Zaplana, a qui assessora al Congrés dels Diputats, li va permetre entrar a Terra Mítica.

I, per últim, un avís: el síndic de comptes, després de fer l'auditoria de la Generalitat Valenciana del 2003, conclou que aquesta tanca la llista de creditors, i que podria perdre els préstecs concedits.